

Kære medlemmer af Beskæftigelsesudvalget,

Jeg henvender mig, fordi jeg – og mange andre ikke-læreruddannede lærere i folkeskolen – oplever systematisk forskelsbehandling på løn, ansættelsesvilkår og retssikkerhed, når vi ansættes i rene lærerstillinger.

1. Ulovlig praksis

Ifølge Folkeskolelovens § 28 kan ikke-læreruddannede alene ansættes til at undervise i *enkelte fag* ud fra særlige kvalifikationer. Alligevel bliver vi i praksis ansat i rene lærerstillinger og udfører præcis det samme arbejde som læreruddannede kollegaer – til lavere løn. Det betyder, at lovens formelle skel mellem læreruddannet og ikke-læreruddannet personale reelt ophæves i hverdagen, mens lønforskellen bevares.

2. Forskelsbehandling og lovbrud

Når to grupper udfører samme arbejde og bærer samme ansvar, men aflønnes forskelligt, er der tale om indirekte forskelsbehandling. Jeg mener, at denne praksis er i strid med:

- **Forskelsbehandlingslovens § 1, stk. 3**
- **Ligelønsloven § 1, stk. 2 og § 1a, stk. 2**

Kommunerne har en åbenlys interesse i ordningen, fordi den fungerer som en skjult besparelse. DLF fastholder skellet, fordi det styrker deres forhandlingsposition overfor kernegruppen – de læreruddannede. Resultatet er et A- og B-hold i folkeskolen, hvor os på B-holdet betaler prisen med lavere løn og pension.

3. Lønforskellen virker ikke

Lønforskellen har hverken skabt flere læreruddannede eller fået flere ikke-læreruddannede til at tage meritlæreruddannelsen. Tværtimod vælger mange af de dygtigste at forlade folkeskolen. Dermed bidrager ordningen til en generel faglig åreladning og tiltrækker i stigende grad ufaglærte.

4. Meritlæreruddannelsen og Ansættelsesbevisloven

Kravet om at tage en merit- eller læreruddannelse for at opnå ligeløn er også problematisk. Ifølge **Ansættelsesbevislovens § 11** skal en uddannelse, som arbejdsgiver kræver med henblik på arbejdet, være uden udgift for den ansatte, tælle som arbejdstid og så vidt muligt foregå i arbejdstiden. I dag pålægges vi selv at betale – direkte eller indirekte via lavere løn – mens læreruddannede får tildelt tid og løn til efteruddannelse.

5. Retssikkerhed og repræsentation

Den ikke-læreruddannede lærergruppe er fagligt broget, men fælles er, at vi står uden reel repræsentation. DLF forvalter forhandlingsmonopolet, men har ingen interesse i at varetage vores

rettigheder. Dermed bliver vi reduceret til en brik i spillet mellem DLF og kommunerne, snarere end en faggruppe med krav på ligebehandling.

Spørgsmål til udvalget:

- Hvorfor finder hverken Forskelsbehandlingsloven, Ligebehandlingsloven eller Ligelønsloven anvendelse på vores situation?
- Hvorfor skal vi selv betale for en uddannelse, når loven siger det modsatte?

Jeg håber, udvalget vil tage dette alvorligt. For når der skabes varige A- og B-hold på arbejdsmarkedet, undermineres ikke kun Den danske model, som vi kender den. Det rykker også ved vores tillidsbaserede samfund. Tanken om ret og pligt bliver problematisk, da retssikkerheden formindskes hos den gruppe, som ikke har en fagforening i ryggen.

Tak for at læse med.

Bedste hilsner

Jesper Snedker Pedersen, lærer med kandidatbaggrund.